

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 703/2026
10.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Саше Остојића, због три кривична дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Саше Остојића - адвоката Марјана Лукашева, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу 4К.бр.415/24 од 18.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 917/25 од 08.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Саше Остојића - адвоката Марјана Лукашева, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу 4К.бр.415/24 од 18.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 917/25 од 08.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу 4К.бр.415/24 од 18.07.2025. године окривљени Саша Остојић је оглашен кривим због извршења три кривична дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ и кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, па су му за наведена кривична дела утврђене појединачне казне и то за три кривична дела из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ казне затвора у трајању од по 2 године, а за кривично дело из члана 194. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 6 месеци, те је затим окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 4 (четири) месеца. Према окривљеном је изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећенима, па је окривљеном забрањено прилажење оштећеној АА и малолетним оштећенима ББ, ВВ и ГГ на удаљености мањој од 100 метара, те је забрањен приступ у простор места становања оштећених и забрањено је свако даље узнемиравање оштећених и свака комуникација са оштећенима у трајању од 3 године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом малолетни оштећени ББ, ВВ и ГГ су са својим имовинскоправним захтевом упућени на парнични поступак. Одређено је да се

окривљени ослобађа плаћања паушалног доприноса, а да се обавезује да надокнади остале трошкове кривичног поступка, о чему ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 917/25 од 08.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног Саше Остојића - адвоката Марјана Лукашева и потврђена је пресуда Основног суда у Вршцу 4К.бр.415/24 од 18.07.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног Саше Остојића - адвокат Марјан Лукашев, због повреда закона из члана 439. тачка 1) и 3) и члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи пресуде Основног суда у Вршцу 4К.бр.415/24 од 18.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 917/25 од 08.12.2025. године тако што ће према окривљеном одбити оптужбу за кривична дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ извршена на штету малолетних оштећених ББ, ВВ и ГГ, а у преосталом делу потврдити првостепену пресуду или да окривљеном изрекне јединствену казну затвора у трајању од 6 година или да окривљеном за кривична дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ утврди казне затвора у трајању од по 6 месеци и осуди га на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци или да наведене пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП, пак, одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда. Наведеним одредбама, по ставу Врховног суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, већ и до када мора имати браниоца који му је постављен по службеној дужности.

У конкретном случају, подносилац захтева адвокат Марјан Лукашев је решењем јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Вршцу А-1286/24 од 05.07.2024. године, на основу члана 74. тачка 2) ЗКП, постављен за браниоца по службеној дужности окривљеном Саши Остојићу, јер се против окривљеног води поступак због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. КЗ за које је прописана казна затвора у трајању од 2 до 10 година. Одбрана по службеној дужности, у смислу одредбе члана 74. тачка 2) ЗКП, обавезна је за цео ток кривичног поступка и то од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка, чиме је та одбрана у процесном смислу исцрпљена.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном Саши Остојићу у предмету Основног суда у Вршцу 4К.бр.415/24 правноснажно окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 917/25 од 08.12.2025. године, те како је након правноснажног окончања тог кривичног поступка захтев за заштиту законитости поднео адвокат Марјан Лукашев, који је окривљеном у том поступку био постављен за браниоца по службеној дужности, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП), имајући у виду напред цитиране законске одредбе, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости након правноснажно окончаног поступка, па је предметни захтев стога недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић